

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20221/2023
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Тошковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Безбедоносно информативна агенција, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2737/22 од 07.09.2022. године, која је исправљена решењем под истим бројем од 02.11.2022. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2737/22 од 07.09.2022. године, која је исправљена решењем под истим бројем од 02.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2737/22 од 07.09.2022. године, која је исправљена решењем под истим бројем од 02.11.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3453/17 од 04.02.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име накнаде материјалне штете исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 224.888,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 2737/22 од 07.09.2022. године, која је исправљена решењем под истим бројем од 02.11.2022. године, ставом првим изреке, одбио жалбу тужене као неосновану и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 3453/17 од 04.02.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права. са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете на име мање исплаћене пензије тужиоцу за период од јула 2007. године до октобра 2014. године, услед незаконитог рада органа тужене, због чега је тужилац у спорном периоду примао умањену плату, што је имало за последицу да пензија буде обрачуната и исплаћена тужиоцу у nižем износу. Побийана пресуда којом је усвојен тужбени захтев тужиоца донета је применом одредбе члана 172. Закона о облигационим односима и 164. Закона о раду на основу утврђеног чињеничног стања. Тужена у ревизији не указује да су у конкретном случају испуњени услови за одлучивање о њеној посебној ревизији. Погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање је разлог за посебну ревизију само ако је општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђења стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је ценио дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да ревизија увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима у парницама из радног односа, о дозвољености ревизије одлучује се на основу одредбе члана 403. став 3. истог закона, у зависности од вредности предмета спора побијаног дела.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 04.12.2017. године, а вредност предмета спора је 751.997,86 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

Трошак састава одговора на ревизију није признат тужиоцу, будући да се не ради о трошку потребном за вођење поступка у смислу одредбе члана 154. став 2. ЗПП.

Из тог разлога, одлучено је као у ставу трећем изреке на основу одредбе члана 165. став 2. ЗПП

**Председник већа- судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**